

Arrest

nr. 244 760 van 24 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. LURQUIN
Gentsesteenweg 1206
1082 SINT-AGATHA-BERCHEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigereze nationaliteit te zijn, op 5 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 mei 2020, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13. Dit is de bestreden beslissing met de volgende motieven.

"(...) Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Regio Tielt op 19.05.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten: Naam: A.

Voornaam: S.

Geboortedatum: 01.01.1976

Geboorteplaats: T. M.

Nationaliteit: Niger

Alias: S. A. °01.01.1976, S. A. ° 01.01.1976

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1960 beregende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene blijkt wettelijk te willen samenwonen met A. H. (°Ö3.04.1984, Belg). Echter geeft het hebben van een Belgische partner niet automatisch recht op verblijf. Verder verklaart betrokkene niet minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

(...)"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen administratief dossier neer, wel een nota met opmerkingen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij houdt voor dat bij terugkeer naar het herkomstland een aanslag op haar gezondheid zou meebrengen in de zin van artikel 3 van het EVRM, mede veroorzaakt door het COVID-virus.

3.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt en dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de bepalingen van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3.3. In haar nota met opmerkingen gaat de verwerende partij in op de problematiek van het coronavirus in Niger en geeft zij een uitgebreid feitenrelaas.

3.4. Artikel 3 van het EVRM vergt een onderzoek bij het nemen van de bestreden beslissing (RvS 29 mei 2018, nr. 241.625). Artikel 3 van het EVRM vergt niet noodzakelijk een motiveringsplicht. Wel moet uit het administratief dossier blijken of de gemachtigde een degelijk onderzoek heeft gevoerd.

Nu de verwerende partij geen administratief dossier ter beschikking heeft gesteld van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), kan noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde is gegrond. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie heeft getrokken. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de advocaat van de verwerende partij louter dat zij verwijst naar haar nota, maar geeft antwoord op de gestelde vraag.

Dit gegeven leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Immers is ten gevolge van de vernietiging het motief dat het legaal verblijf is verstreken, vervat in het bevel om het grondgebied te verlaten, niet correct.

3.5. Ter terechtzitting legt de advocaat van de verzoekende partij een nieuw stuk neer, bevattend een artikel van 6 oktober 2020 van F. A. zonder enige bronvermelding. Daargelaten de vaststelling dat dergelijk stuk zonder bronvermelding niet op haar waarde kan worden beoordeeld, kan de verwerende partij gevolgd worden in haar stelling dat dit stuk uit de debatten moet geweerd worden om de rechten van verdediging van de verwerende partij te vrijwaren.

De verwerende partij heeft de Raad met berichtgeving van 19 oktober 2020 in kennis gesteld van het negatieve advies inzake de voorgenomen wettelijke samenwoning van de verzoekende partij en heeft dit advies toegevoegd.

In het licht van het voorgaande doen deze stukken niet af aan de opgelegde onderzoeksplicht in het kader van artikel 3 van het EVRM. De samenwoning staat niet in relatie met een te voeren onderzoek in het licht van artikel 3 van het EVRM. Het doet geen afbreuk aan het voorgaande.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M.BEELEN